

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r. znak 213/A/216/RED/U Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 grudnia 2014 r. odmówił W. S. umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 31.985,48 zł, w tym z tytułu:

składek - 12.260,28 zł; odsetek - 19.690,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.;

b) na ubezpieczenie zdrowotne - za okres 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 7.829,58 zł, w tym z tytułu:

składek-2.978,38 zł; odsetek - 4.816,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.

c) Fundusz Pracy - 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 2.569,03 zł, w tym z tytułu:

składek - 966,83 zł; odsetek- 1.567,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w dniu 10 grudnia 2014 r. złożył wniosek o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r. poz 1551). Decyzją z dnia 6 lutego 2015 r. określono warunki umorzenia, którym była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji wraz z naliczonymi odsetkami. Decyzja uprawomocniła się w dniu 10 marca 2015 r. Z dniem 10 marca 2016 r. upłynął 12 miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu. W wyznaczonym terminie wnioskodawca nie opłacił ww. należności.

/decyzja – k. 26 i 26v. akt ZUS/

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 5 lipca 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżył powyższą decyzję w całości i wniósł o jej zmianę i ustalenie że zachodzi brak podstaw do odmowy umorzenia należności z tytułu składek.

Zaskarżonej decyzji zarzucił brak podstaw do odmowy umorzenia należności z tytułu składek z uwagi na niewskazanie przez organ rentowy w decyzji warunkowej z dnia 6 lutego 2015 r. wysokości należności składkowych niepodlegających umorzeniu i których uregulowanie warunkuje umorzenie składek podlegających umorzeniu w trybie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (Dz. U. 2012 r. poz. 1551).

W uzasadnieniu wskazał, że po złożeniu wniosku o umorzenie należności nie podlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej organ rentowy w wydanej w dniu 6 lutego 2015 r. decyzji określającej warunki umorzenia nie podał mu informacji na temat istniejących po jego stronie zobowiązań wobec ZUS niepodlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej. W związku z tym nie wiedział jakie konkretnie warunki musi spełniać by skorzystać z dobrodziejstwa tej ustawy.

Podniósł też że w 12 – miesięcznym terminie do spłaty należności przeszedł zawał serca i kilka razy przebywał w szpitalu. W związku z tym stan zdrowia ograniczał jego aktywność zarówno przy prowadzeniu swoich bieżących spraw jak i w zakresie podejmowania i wykonywania pracy zarobkowej.

Odwołujący wskazywał nadto, iż przed upływem 12 miesięcznego okresu do spłaty należności podlegających umorzeniu zwracał się do organu rentowego o udzielenie informacji o wysokości zadłużenia niepodlegającego

umorzeniu i jego możliwości spłaty w ratach bądź też jego spłaty z odroczeniem terminu płatności. Nie został jednak wtedy poinformowany o tym, że aby skutecznie wypełnić warunki decyzji z dnia 6 lutego 2015 r. rozłożenie na raty albo odroczenie terminu płatności należności niepodlegających umorzeniu musi nastąpić w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji. Wobec tego skarżący składając wniosek o rozłożenie na raty należności składkowych był przekonany, że pozytywne jego rozpatrzenie i zawarcie umowy ratalnej z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych pozwoli mu na wywiązanie się z umowy warunkowej z dnia 6 lutego 2015 r. po opłaceniu należności.

/odwołanie – k. 2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. W odpowiedzi na zarzuty odwołującego co do braku informacji o wysokości należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu wskazał, że wraz z decyzją określającą warunki umorzenia z dnia 06.02.2015r., w piśmie z dnia 06.02.2016r. podano dłużnikowi numer telefonu kontaktowego do osoby odpowiedzialnej za udzielenie takiej informacji. Wskazał też, że odpowiedź dotycząca wysokości zobowiązań została przesłana do zobowiązanego w piśmie z dnia 21.09.2015r. Dodatkowo w rozmowie telefonicznej przeprowadzonej z zobowiązanym w dniu 01.02.2016r. przypomniano o zbliżającym się w dniu 10.03.2016r. terminie, do którego należy uregulować powstałe zobowiązania, aby móc skorzystać z umorzenia należności na podstawie ustawy z dnia 09.11.2012r., a w przypadku braku możliwości ich jednorazowego uregulowania o możliwości wystąpienia przed terminem 10.03.2016r. z wnioskiem o rozłożenie ich na raty.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, że wniosek z dnia 10.12.2014r. jest kolejnym wnioskiem o umorzenie należności na podstawie ustawy z dnia 09.11.2012r., albowiem w dniu 15.01.2013r. zobowiązany wystąpił o umorzenie należności z tytułu składek za okres od 02.1999r. do 05.2005r., lecz z uwagi na nie złożenie brakujących dokumentów rozliczeniowych oraz poprawnego zadekretowania wpłat, wniosek pozostał bez rozpatrzenia, o czym poinformowano dłużnika w piśmie z dnia 09.05.2013r. Kolejny wniosek o umorzenie należności na podstawie ww. ustaw Pan S. złożył w dniu 06.08.2013r. W dniu 06.09.2013r. wydana została decyzja: nr (...) określająca kwoty podlegające umorzeniu wraz z warunkiem umorzenia. W/w decyzja uprawomocniła się w dniu 12.10.2013r. W dniu 12.10.2014r. upłynął termin uregulowania należności nie podlegających umorzeniu. Z uwagi na fakt, iż w/w należności nie zostały uregulowane w wyznaczonym terminie, w dniu 08.12.2014r. została wydana decyzja nr (...)/ (...) o odmowie umorzenia należności z tytułu składek. Dodatkowo w piśmie z dnia 08.12.2014r. poinformowano Pana W. S. o możliwości wystąpienia z kolejnym wnioskiem o umorzenie o umorzenie należności z tytułu składek i warunku ich umorzenia, a mianowicie uregulowania w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji należności niepodlegających umorzeniu lub podpisaniu w tym terminie umowy ratalnej. W ww. piśmie także wskazano dane osoby odpowiedzialnej za udzielenie informacji o wysokości należności z tytułu składek nie podlegających umorzeniu. Dodatkowo organ rentowy poinformował, że w dniu 07.04.2016r. zobowiązany wystąpił z wnioskiem o rozłożenie należności z tytułu składek na raty, w dniu 31.05.2016r. została zawarta z ww. umowa ratalna.

/odpowiedź na odwołanie – k. 23 – 23v./

Na rozprawie w dniu 27 września 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, a pełnomocnik organu rentowego wniosł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 27 września 2016 r. k. 30 i 30v/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 10 grudnia 2014 r. na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) W. S. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z prośbą o umorzenie całości nieopłaconych należności składkowych na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy

za okres objęty ustawą, do opłacania których zobowiązany był z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, którą zlikwidował z dniem 5 maja 2005 r. /wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił, iż według stanu na dzień złożenia wniosku tj. na dzień 10 grudnia 2014r. umorzeniu podlegają należności W. S. z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 31.985,48 zł, w tym z tytułu:

składek - 12.260,28 zł; odsetek - 19.690,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.;

b) na ubezpieczenie zdrowotne - za okres 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 7.829,58 zł, w tym z tytułu:

składek-2.978,38 zł; odsetek - 4.816,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.

c) Fundusz Pracy - 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. w łącznej kwocie 2.569,03 zł, w tym z tytułu:

składek - 966,83 zł; odsetek- 1.567,00 zł; kosztów upomnienia - 35,20 zł.

Ponadto organ rentowy określił, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

/decyzja – k. 12 – 13 akt ZUS/

Decyzja z dnia 6 lutego 2015 r. została doręczona skarżącemu wraz z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia odwołania w dniu 9 lutego 2015 r.

/decyzja – k. 12 – 13 akt ZUS, potwierdzenie odbioru – k. 15 akt ZUS/.

Wraz z decyzją doręczono wnioskodawcy pismo z dnia 6 lutego 2015 r. zawiadamiające, iż informacje o kwocie należności niepodlegających umorzeniu otrzyma w siedzibie Oddziału ZUS w Ł. od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00 – 15.00. W piśmie wskazano też osobę odpowiedzialną za udzielenie informacji i jej numer kontaktowy.

/pismo – k. 14 akt ZUS, potwierdzenie odbioru – k. 15 akt ZUS/.

Wnioskodawca nie odwołał się do Sądu od decyzji z dnia 6 lutego 2015 r. określającej warunki umorzenia należności, decyzja uprawomocniła się w dniu 10 marca 2015 r. /bezsporne/.

Termin uregulowania należności niepodlegających umorzeniu upływał w dniu 10 marca 2016 r. /bezsporne/.

W aktach ZUS znajduje się pismo organu rentowego z dnia 21.09. 2015 r. skierowane do wnioskodawcy zawierające informacje dotyczące wysokości należności niepodlegających umorzeniu. / pismo k. 16 akt ZUS/

Ponadto w aktach ZUS znajduje się notatka służbowa wskazująca, iż w rozmowie telefonicznej przeprowadzonej przez pracownika organu rentowego z wnioskodawcą w dniu 01.02.2016r. przypomniano ww. o zbliżającym się w dniu 10.03.2016r. terminie, do którego należy uregulować powstałe zobowiązania, aby móc skorzystać z umorzenia należności na podstawie ustawy z dnia 09.11.2012r., a w przypadku braku możliwości ich jednorazowego uregulowania o możliwości wystąpienia przed terminem 10.03.2016r. z wnioskiem o rozłożenie ich na raty. /Notatka służbowa k. 17 akt ZUS/.

Wnioskodawca mniej więcej orientował się jakie są kwoty do spłaty. W. S. nie miał żadnego źródła dochodu dlatego nie mógł zapłacić składek.

/zeznania wnioskodawcy W. S. protokół z rozprawy z dnia 27 września 2016 r. k. -31/.

W lutym 2015 r. wnioskodawca przeszedł zawał serca i w okresach od 23.02 do 27.02 2015 roku, od 25-26.03.2015 roku, 14.04 -15.04 2015 roku oraz od 05.05 -12.05.2015 roku przebywał w szpitalu /karty leczenia szpitalnego pobytu k. 7 – 17, zeznania wnioskodawcy W. S. protokół z rozprawy z dnia 27 września 2016 r. k. -31 /

W dniu 10 października 2015 r. wydano orzeczenie zaliczające wnioskodawcę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności /orzeczenie z dnia 10.10.2015 r. k. 18-19/.

W dniu 07.04.2016r. zobowiązany wystąpił z wnioskiem o rozłożenie należności z tytułu składek na raty, w dniu 31.05.2016r. została zawarta z ww. umowa ratałna. /odpowiedź na odwołanie k. 2-5/.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną – przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu,

z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także

kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

W. S. wystąpił z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, od której to decyzji wnioskodawca nie odwołał się.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy decyzją kończącą postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku prawidłowo odmówił wnioskodawcy umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Odwołujący stanął na stanowisku, że w zaskarżonej decyzji ZUS I Oddział w Ł. niesłusznie odmówił mu umorzenia zaległości z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne należne za okres 02.2000 r. - 10.2001 r., 12.2001 r. - 11.2002 r. podając jako przyczynę odmowy istnienie w dacie wydania decyzji zaległości z tytułu składek niepodlegających umorzeniu. W ocenie wnioskodawcy powyższe jest bowiem konsekwencją zaniedbań samego organu rentowego, który decyzją określającą warunki umorzenia nie sprecyzował wysokości należnych zobowiązań wymagających spłaty, która była wymagana dla skorzystania z dobrodziejstwa ustawy abolicyjnej.

Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, że ubezpieczony nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu w wyznaczonym terminie, czego w toku postępowania nie zakwestionował. Wnioskodawca w terminie do dnia 10.03.2016r. nie wystąpił też z wnioskiem o rozłożenie należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu na raty. Umowa ratalna została zawarta na wniosek ww. z dnia 07.04.2016r. ale dopiero w dniu 31.05.2016r. Dlatego też nie sposób dojść do przekonania, iż przesłanki warunkujące umorzenie należności zostały jednak spełnione.

Przy tym bez wpływu na powyższą ocenę pozostaje okoliczność, iż decyzja określająca warunki umorzenia nie precyzowała wprost wysokości należności wymagających spłaty w ciągu 12 miesięcy od jej daty jej uprawomocnienia się co warunkowało umorzenie składek. Podnieść należy, iż poprawności wskazanej decyzji wnioskodawca, w zakreślonym do tego terminie w żaden sposób nie kwestionował. Z tych też względów w chwili obecnej nie przysługuje mu prawo powoływania się na jakiegokolwiek uchybienia zawarte w jej treści.

Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego decyzja z dnia 6 lutego 2015 r. spełniała wymogi określone powoływanym art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej określając warunki umorzenia, w tym kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, tej ustawy (tj. umarzanych nieopłaconych składek na ubezpieczenia, składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należnych od nich odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych) z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Poza tym materiał sprawy potwierdza, iż wnioskodawca przed upływem 12 miesięcznego okresu spłaty należności niepodlegających umorzeniu miał możliwość uzyskania precyzyjnej informacji co do konieczności ich spłaty oraz wysokości tego zadłużenia. Organ rentowy, czemu odwołujący nie zaprzecza, już pismem z dnia 6 lutego 2015 r. poinformował go o sposobie uzyskania informacji w tym przedmiocie. Ponadto w aktach organu rentowego znajdują się dokumenty uwiarygodniające pośrednio wiedzę wnioskodawcy w tej materii – pismo organu rentowego z dnia 21.09. 2015 r. kierowane do wnioskodawcy określające precyzyjnie kwotę zadłużenia i notatka służbowa relacjonująca rozmowę z wnioskodawcą, w której informowano go o konieczności spłaty zobowiązań w określonym terminie lub wystąpienia z wnioskiem o rozłożenie zadłużenia na raty przed 10 marca 2016 r. i skutkach ich braku. Ponadto sam wnioskodawca twierdził, iż mniej więcej orientował się jakie są kwoty do spłaty jednakże nie miał żadnego źródła dochodu dlatego nie mógł zapłacić składek. Tym samym twierdzenia, iż organ rentowy swoim bezprawnym działaniem uniemożliwił wnioskodawcy realizację warunków umorzenia pozostają gołosłowne.

Bez znaczenia pozostają także argumenty wnioskodawcy dotyczące niemożności uiszczenia należności z uwagi na stan zdrowia. Po pierwsze bowiem, obowiązujące przepisy nie przewidują przedłużenia 12 miesięcznego materialno-prawnego terminu do spłaty zadłużenia. Po wtóre zaś, wnioskodawca zdaje się zupełnie mylić terminy. Powołuje się bowiem na doznany zawał serca, który miał miejsce w lutym 2015 roku a zatem ponad rok przed upływem terminu do spłaty zadłużenia. Gdyby zatem nawet istniała możliwość przedłużenia 12 miesięcznego terminu to ta przyczyna nie dawałaby podstawy do tego przedłużenia.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradyktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Na gruncie rozpoznawanej sprawy wnioskodawca nie wykazał za pomocą dostępnych środków dowodowych, że spełnił w wyznaczonym terminie warunki umorzenia określone w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Z tych też względów, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonego przepisów cytowanej powyżej ustawy abolicyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji orzeczenia na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

18 X 2016 roku.

J.L.